

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVII. évfolyam 8. szám

2023. augusztus

„Mert te voltál segítségem, szárnyad árnyékában ujjongok.”

Zsoltár 63:8

Egyházunk 2023. évi jellegéje:

„Beszéded megelevenít engem.” Zsoltár 119:50

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

6-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet lesz: **Krisztus követői vagyunk (2 Korintus 5,20)**

13-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Hanula Hanga igehirdetése Pécsen és Hidason

16-20-ig **Balatonnet nemzetközi evangéliumi találkozó** lesz Balatonszemesen, ahol Kurdi Zoltánnak igehirdetési szolgálatai lesznek.

20-án, vasárnap **Dunántúli Metodisták V. Találkozója**

Döbröközön, délelőtt 10 órától délután 4 óráig. Helyszín az IKSZT-ben (faluház), a Páhy utca 49. szám alatt (polgármesteri hivatal mellett). A résztvevőket kérjük, amennyiben tudnak, hozzanak magukkal egy-egy tányér süteményt a délutáni kávéhoz! Pécsen és Hidason nem tartunk istentiszteletet

27-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz

Dr. Khaled László igehirdetése (aug. 25-27-ig roma csendesnapokon szolgál Kurdi Zoltán Abonyban)

Rendszeres programjaink:

Keddi **imakör** a Zoom-on augusztusban szünetel.

Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Bibliaóra**, és Zoom-on is

Pénteken 16 óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban

(Köztársaság tér 2/b.)

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécsen, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:

<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhető az alkalmak.

Vasárnap 17⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**

Lelkigondozói beszélgetésre van lehetőség péntekenként 8-12 óráig és szombaton 14-19 óráig (Előzetes egyeztetés szükséges a 30/489-6671-es telefonszámon)

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

*Az Úr tanácsát várom,
ő mindent megtehet,
hogy ő vezessen áldjon
az úton engemet.*

*Rábízom életem,
rábízom testem-lelkem,
s amit csak tőle nyertem.
Mit ő akar, legyen!*

G. Niede

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Vendégként a svájci évi konferencián

2023. június 14-18-ig tartották a svájci, francia és észak-afrikai metodisták az évi konferenciájukat a festői szépségű svájci Lenk im Simmentalban 250 résztvevővel. Feleségemmel, Erikával együtt a magyar metodistákat képviselve, meghívott vendégekként lehettünk jelen.

A témáknak keretet adó mottó ez volt: „**Terek fölfedezése, megnyitása, alakítása.**” A tengerszint felett 1000 méteres magasságban épült falut körülvevő 3000 méternél is magasabb alpesi hegyvonulat, a jellegzetes régi és modern faházak, parasztházak, a tehének bőgése, kolompolása, a szénát szorgalmasan gyűjtő parasztok világa különös térként nagy hatással volt mindannyiunkra, sok vonzó, felfedezésre váró teret kínált. Szombat délután 2200 méter magasan egy ki-

rándulócsoporttal felülről gyönyörködhattunk a faluban. Önkéntelenül is elkezdtuk énekelni a közismert dicséretet: „Nagy Istenem, ha nézem a világot...”, testvéreink pedig bekapcsolódtak franciául és németül a fenséges látvány által kiváltott örömteli dicsőítésbe.

A konferencián sok szó esett a terek fölfedezésének, alakításának lelki vonatkozásairól is. Egy svájci testvér reggeli áhítatában beszélt a szív belső szobájáról, mint legfontosabb térről, ahol bármilyen körülmények között Jézus Krisztussal találkozhatunk, általa formálódhatunk. Ez a találkozás értékesebbé teszi a kapcsolatainkat, mert ezután már merünk őszintébbek, átlátszóbbak lenni. A tőle kapható békesség és szeretet nélkül nincs olyan tér és találkozás, ami maradéktalanul boldoggá tehetne minket.

Egy algériai lelkész (széles mosollyal az arcán) elmondta, hogy számukra nagyon szűkül az élettér, egyfajta politikai diszkrimináció, üldözés kezdődött náluk. Öten közülük nem is kaptak beutazási vízumot, hogy részt vehessenek a konferencián. Szinte minden protestáns templomot, imaházat bezárnak, a metodistákét is, mindent ellenőriznek náluk. Egy esküvő megtartása is szigorú engedélyekhez van kötve. A methodista gyülekezetek élete többnyire házi közösségekben zajlik. De a legtöbbször elhangzó szó ez közöttük: „lebesz!” Ez valami olyasmit jelent magyarul, hogy „nem rossz” vagy: „ne történjen semmi rossz veled!” Így vallják meg hitüket abban, hogy végső soron minden Isten kezében van, minden a javukra lehet, mindenből jót hozhat ki az Úr. Ezzel biztatják egymást és magukat.

Egy francia lelkész a külső terekkel való kapcsolatunkról szólt, és arról beszélt áhítatában, hogy a körülöttünk lévők számára Jézus szerint mi vagyunk a só, ami legalább három dolgot jelent: Isten ízét visszük, azaz a békességéről, kegyelméről szóló bizonyágtételt, Isten Krisztusban felajánlott szövetségét képviseljük (utalt arra, hogy a só jelen volt az ókori szövetségkötéseknél), és megakadályozzuk a rothadást, romlást a környezetünkben. Ez utóbbi jelentés a francia metodisták számára különösen fontos, mert szexuáletikai kérdésekben többségükben konzervatívok.

Megrendítő volt, hogy amikor Dr. Patrick Streiff püspöktől búcsúzott a konferencia 18 évi szolgálata végén, és különböző ajándékokat adtak át neki, ő kiemelte, hogy mennyire hálás a feleségének, és mindenki előtt nagy szeretettel megölelte. Megköszönte Istennek, hogy Szentlelke által építette és egyben tartotta a sok különböző lelkiséget képviselő konferenciái szövetséget, megköszönte a konferenciának, hogy imádsággal tá-

mogatták, végül bocsánatot kért, ha valakit valamivel megbántott volna. Örültünk, hogy a köszöntések közben két magyar ének is elhangzott felvételről: a miskolci kórus előadásában a „Fogjad kezem” c. dicséret, az alsószolciaiaktól pedig a „Boldogságom te vagy” c. ének.

Szombaton este négy csoportnak mutathattuk be a magyar cigány-missziós gyülekezeteket képekkel és bizonyágtételekkel. Egyik csoportban Patrick püspök is részt vett a feleségével, és hozzászólásában kiemelte, hogy a magyaroknak a romák iránti szeretetét sokszor megfigyelhette, ennek egyik bizonyosága, hogy a miskolci körzetben jóval előbb lett új templomuk a romáknak, mint a magyaroknak.

Talán a konferencia leghangsúlyosabb, leghosszabb jelentése az igazgatótanácsé volt, akik részletekbe menően elemezték a társadalmi megatrendeket, kulturális változásokat, és azokat a kapcsolódási pontokat, ahol az egyház be tud lépni a trendek és változások által mozgatott emberek életterébe ajánlataival. Inspiráló, hogy mennyire komolyan veszik a környezetük gondolkodásmódját a missziós stratégia kialakítása közben.

A konferencia záró istentiszteletén új püspökünk, Dr. Stefan Zürcher prédikált, Isten új teremtésének dicsőségéről beszélt Ézsaiás 65. része és a Jelenések könyve 21. része alapján, és arról, ahogyan ez már most megjelenik az egyházban. Isten minden rosszat eltöröl, szinte elképzelhetetlenül gyönyörű, békés, örökkévaló életteret készített a Jézus Krisztusban bízóknak ezzel a biztatással: *„Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene lesznek annak, az pedig fiam lesz.”*

Hálásak vagyunk, hogy részt vehettünk ezen a konferencián, hogy több nemzet képviselőivel együtt dicsőíthettük az Urat a Simme folyó völgyében elterülő szépséges faluban, Lenkben!

KURDI ZOLTÁN ÉS ERIKA

*Aldott legyen mindenkor Ő, aki az Úr nevében jön.
Aldottak vagytok mindnyájan, akik Isten házából valók vagytok.
Azért áldjátok és dicsőítétek az Urat, mert nagy az Ő jósága,
kegyelme és szeretete örökké tart.*

A. LOBWASSER

A Bibliáról

„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy az Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen.” II. Timóteus 3:16-17

Ez az igevers tulajdonképpen összefoglalja Isten Igéjével kapcsolatos minden fontos szempontot. Keletkezésétől kezdve a lelki ember fejlődésének lényeges mozzanatain keresztül a hívő ember élethivatásának eléréséig. Sokat mondó ebben a két igeversben, hogy az Isten embere életpályájáról szól. Tehát elsősorban azok számára létfontosságú a Biblia üzenete, és annak folytonos tanulmányozása, akik abban a megtisztelő helyzetben vannak, hogy Isten útján akarnak járni. Ez az állapot azért megtisztelő, mert Isten az Atya, Fia Jézus Krisztus által tette lehetővé, hogy bárki az Ő embere legyen. Az Ige több helyen beszél arról, hogy Ő választott ki minket a Szentlélek munkálkodása által. Ő választott ki, de a mi tevéleges akaratumk is szükséges a kinyújtott atyai kéz megragadására. Az Isten útján járás egy életjellegű kapcsolat: meg kell születnünk (ebben a vonatkozásban újjá kell születnünk, megtérnünk), táplálkoznunk, növekednünk, tanulnunk, majd dolgoznunk kell valamilyen jó cél érdekében. Amint az az ember biológiai életében is szükséges: felnőttként nekünk kell eldöntenünk, hogy mit eszünk és mit iszunk, de a növekedést és az egészséges fejlődést az Úr teremtette belénk, és Ő is tartja fenn azt. Helyes testi-lelki táplálkozással ezt a folyamatot elősegíthetjük, de meg is zavarhatjuk, vagy véget is vethetünk neki, ha pl. mérgező anyagokat viszünk be szervezetünkbe, amelyek sokszor szépen csomagoltak, vagy akár jó ízűek is lehetnek. Ezt a hasonlatot tovább víve: a Biblia az Isten embere számára éléskamra, használati utasítás a helyes táplálkozáshoz, navigátor (GPS) az ismeretlen helyen való közlekedéshez, javítási útmutató meghibásodás esetére és segélyhívó vészhelyzetben. Mindezek a funkciók egy fontos cél elérését szolgálják: *„hogy Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen”,* és egy másik igehelyet idézve, elnyerje az „örökéletet”.

Ha elfogadtuk a Biblia alapvetően fontos szerepét a hívő, de nem csak a hívő ember életében, talán érdemes egy kicsit át-

tekinteni ennek a csodálatos könyvnek a keletkezését, s azt az utat, amely alatt mindenki számára könnyen elérhetővé vált. Valamikor néhány kiváltságos embernek volt lehetősége arra, hogy a bibliai szövegekhez hozzáférjen, majd hogy saját Bibliája legyen. A mai ember akár ingyen, vagy egy közepes éttermi ebéd árából hozzájuthat egy szép kiállítású példányhoz. Luther Márton idejében, az erfurti kolostorban egyetlen Biblia volt, és az is le volt láncolva, hogy el ne vigyék. A modern embernek manapság az a nagy kísértése, hogy a Biblia olcsósága, könnyű megszerezhetősége elfedi pótolhatatlan értékét. Félő azonban, hogy ha folytatódnak az Istennel szembefordulás gyorsan terjedő tendenciái a modern fehér társadalmakban, ez nem sokáig lesz így. A Biblia az Isten és ember közötti kommunikáció nagyon fontos eszköze.

Az embert megteremtő Isten az emberben nem rabszolgákat, hanem magához hasonló társakat teremtett. I. Mózes 1:27 szerint: *„Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.”* A Nyolcadik Zsoltár 6. versében azt olvassuk: *„Kevéssel tetted őt (az embert) kisebbé Istennél.”* Isten egy emberi ésszel fel ne fogható szeretetkapcsolatot tervezett közte és az ember között. Mint minden szeretetkapcsolat lényeges eleme a zavartalan kommunikáció a partnerek között, így van ez ebben a viszonylatban is. A Biblia tanúsága szerint az Édenkertben az első emberpár és Isten között is rendszeres párbeszéd állt fenn. Ezt a csodálatos állapotot szüntette meg a bűnbe esés, majd a kiűzetés a Paradicsomból. Isten azonban nem írta le az embert, hanem szeretettel tovább is gondoskodik róla. Az előbb idézett Zsoltár felteszi a kérdést: *„Micsoda a halandó, hogy törödsz vele?”* A törődés része volt továbbra is az emberrel való kommunikáció. Miután a közvetlen párbeszéd paradicsomi formája megszakadt, Isten más módszerekről gondoskodott. Kiválasztott emberek által szólt népéhez, Izraelhez, majd ennek a népnek szánta azt a szerepet, hogy mondanivalóját, szeretetét, parancsolatait, de megbocsájtó kegyelmét is közvetítse az emberiség felé. A Zsidókhoz írt levél 1:2-ben ez áll: *„Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit mindennek örökösévé tett, aki által a világot teremtette”.* Az Ige, Jézusban öltött testet, és így az Ő személye a Biblia megtestesítője is. *„Az Ige testté lett, és közöttünk lakozott.”* (János 1,14)

Tehát a kör bezárult. Ismét mindenkinek lehetősége van arra, hogy közvetlenül megismerje Isten akaratát. Ez a lehetőség tehát már nem csak

egy kiválasztottnak adatott meg, hanem mindenki számára ismét nyitva áll. A nagyobb ismeret persze nagyobb felelősséggel is jár!

Talán fel sem fogjuk annak horderejét, hogy csak le kell vennünk a polcra a Bibliánkat, és Isten népe útjának több ezer éves története saját nyelvünkön tárul fel előttünk. Megismerhetjük Isten parancsait (ezek nem csak tanácsok, nem kérések, hanem parancsok!), amelyek betartása nélkül nincs emberi élet, nincs megélhető és fenntartható emberi közösség. Eddig Istennel való minden tudatos szembefordulás pusztuláshoz és embermilliók halálához vezetett. Ezt láthattuk a közelmúlt eseményeiben, és nem lesz ez másképp a jövőben sem.

De hírt kaphatunk a Bibliában Jézus Krisztus csodálatos tanításairól, példamutatásairól, önfeláldozó haláláról és feltámadásáról is, amely örök életünk egyedüli záloga és lehetősége.

A hívő ember számára a Biblia olvasása, tanulmányozása megítélés és tapasztalatom szerint elengedhetetlen ahhoz, hogy az Ő útján tudjunk járni, egyre inkább megismerjük Őt és akaratát. El tudunk igazodni nehéz élethelyzetekben. Erőt és vigaszt nyerünk próbákban, krízishelyzetekbe. A Biblia híd a végtelen Isten és a véges emberi teremtmény között. Nagyon fontos az Ige a diagnosztika, azaz állapotunk, hibáink helyes megítélése, és azok kijavítása szempontjából is. Az a csodálatos, hogy a Bibliában nem csak életmentő parancsokat találunk, hanem erőt is meríthetünk a Szentlélek által azok elfogadására és megtartására is. „A Bibliát Isten ihlette, de nem diktálta” – mondta egyszer egy teológia tanár. Ez azt jelenti, hogy a szöveg néhol magán viseli az emberi tudás korlátaiból adódó jegyeket is, pl. a föld alakja, az égbolt szerkezete, stb. Ezek azonban Isten üzenetének lényegén semmit sem változtatnak. Azt is szokták mondani, hogy a Biblia nem természettudományos lexikon, és nem történelemkönyv. Teljes megértése nem csak az ész, hanem a hit útján válik lehetővé. Talán itt is érdemes idézni a Példabeszéd 9:10-et: „A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme”. Mint oly sok minden a hívő ember életében a Biblia üzenetének megértése is az Úr ajándéka az Őt féltő ember számára. A Bibliában foglalt igazságokat imádságos szívvel, alázattal és a Lélek segítségét kérve lehet megfejteni és megérteni. Valószínűleg lesznek számunkra kérdéses, talán első hallásra érthetetlen részek. Én magam ezeket tudomásul véve igyekszem továbblépni. Mások segítségével, vagy később talán nekem is világossá válnak ezek a számomra érthetetlen helyek. Valaki azt írta, hogy kétféle módon lehet közeledni a Bibliához:

- imádságos, alázatos kéréssel: Uram segíts megérteni az üzenetedet. Lelked segítségével tárd fel számomra azt, amit ésszel fel nem foghatsz, vagy
- megkeresem a számomra érthetetlen, vagy ellentmondásosnak tűnő igehelyeket, és azokra hivatkozva igazolom magam előtt hitetlenségemet.

Adja az Úr, hogy mindnyájan helyesen közeledjünk lelki éléskamránkhoz, hogy megtaláljuk a nekünk szükséges táplálékot.

Úgy látom, hogy az üdvösség megragadásához szükséges Igék röviden és jól érthetően található meg a Bibliában. Ezek különösebb tanulmányozás nélkül elfogadhatóak és életmentők lehetnek. Ilyen pl. a János 3:16: *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egy szülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”*

„Ember megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Istennel szemben!” (Mikeás 6:8) Ha viszont a Jézussal járás útján akarunk jobban eligazodni, akkor a „teljes írást” kell tanulmányoznunk. A nehéz igehelyek megértéséhez, vagy a látszólagos ellentmondások feloldásához nagyon hasznos lehet a kérdéskörrel foglalkozó egyéb igehelyek megkeresése is. Ehhez jó segítséget jelentenek a bibliai lapok alján található keresztihivatkozások is.

Itt szeretném megemlíteni, hogy a Biblia ilyen jellegű tanulmányozását elősegítő fejezet és vers beosztás csak az Kr.u. 1500-as évek óta áll rendelkezésre. Az eredeti héber írások csak mással hangzókat tartalmaztak, és papirusz, vagy pergamentekercseken íródtak. Csak később alakult ki a kódex, majd ebből a mai könyvalak.

Én most alapvetően a Szentírás olvasására koncentráltam. Az alapigénkben felsorolt „hasznot hozó” területek „művelése” (tanítás, feddés, megjobbítás, stb.) szempontjából elengedhetetlen feltétel az imádság és a hívő közösség gyakorlása, és az Úrtól kapott talentumaink forgatása is.

Összefoglalás képen a Bibliát egy élet-kresz szabály-gyűjteményhez hasonlítanám. E szabályzatban vannak konkrét előírások, jelek, parancsok (pl. stopptábla, sebességkorlátozás, különböző tiltó táblák) és vannak általános magatartási szabályok, amelyek mindenkire kötelezőek, és mindenkor minden konkrét helyen betartandók. Pl. jobb kéz szabály, megállási tilalmak, stb. A szabályok betartása néha kényelmetlenséget okoz, és türelmet kíván. De betartásuk egy célt szolgálnak, hogy minden úton lévő balesetmentesen haladhasson, és épségben elérje úti célját.

Kívánom mindnyájunknak, hogy utazásunk az Úrral együtt örömteljes és balesetmentes legyen, és mindnyájan elérjük úti célunkat.

Befejezésül néhány fontos szempontot szeretnék kiemelni:

1. A teljes írás, tehát az Ó- és Újszövetség Istentől ihletett, ilyen szempontból nem szabad különbséget tenni a két nagy Biblia-rész között. Az Ószövetséget az Atya kötötte a pusztai vándorlás során Izrael népével. A Újszövetségről az Úr Jézus beszél, ezt Ő tette lehetővé minden ember számára.
2. Az Ószövetség könyvei Izrael történetén kívül fontos próféciákat és előképeket tartalmaznak Jézusra vonatkozóan. Fontos próféciák: születési helye, élete, szenvedései és kereszthalála részletei, sőt még jeruzsálemi bevonulása is Virágvasárnapon. Az előképek sorában több személyt szokás emlegetni, pl. Józsefet, de előkép az ércbíró is, amelyre való feltekintés életmentő volt a pusztai vándorlás során.
3. Az Úr Jézus maga az Ószövetséget három nagy tartalmi egységbe sorolta:
 - törvények (mózesi könyvek, vagy Tora)
 - próféták
 - Zsoltárok
4. Az újszövetségi könyvek az ószövetségi rendelkezéseket újra értelmezik, mert már figyelembe veszik Jézus tanításait és megváltó halálának, valamint feltámadásának tényét. Jézus nem eltörölni akarta az ószövetségi üzeneteket, hanem azok helyes értelmezését, alkalmazását tanította. Pl.
 - Átértelmezte az ellenségeinkhez való viszonyunkat (átok helyett áldás, gyűlölet helyett szeretet)
 - Az újszövetségi látás feloldott bizonyos étkezési és emberi érintkezési tilalmakat. (Bizonyos állatok fogyasztásának tilalma, zsidóknak nem zsidókkal való együtt étkezés tilalma, stb.)
 - Átértelmezte a szombat megszentelésének helyes módját. (Pl. szombati napon való gyógyítás)
 - Komolyabban vette a törvény előírásait, pl. a házastársi hűség és a felebaráthoz való viszony terén.

Adja az Úr, hogy ne a törvény betűje, hanem szelleme szerint, annak örömteli szabadságában tudjunk élni. A II. Korintus 3:6 szerint: „... *a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít.*”

SCHAUERMANN M. HENRIK

Isten egyháza a világban

Ha Isten Jézus Krisztusban teret igényel ebben a világban – legyen az akár egy istálló, mert „*nem volt számukra hely a vendégfogadó háznál*” (Lukács 2,7) –, akkor Isten ebben a szűk térben foglalja össze a világ egész valóságát, és egyidejűleg kinyilatkoztatja annak végső alapját. Így Jézus Krisztus egyháza is az a hely – az a tér – a világban, ahol tanúságot tesznek Jézus Krisztus egész világ feletti uralmáról, és kinyilatkoztatják azt. ...

Az egyház tere nem avégett van, hogy elvitassa a világ területének egy darabját, hanem éppen azért, hogy meggyőzze a világot arról, hogy továbbra is maradjon a világ, mégpedig az a világ, amelyet Isten szeret, és amellyel kiengesztelődött. Az egyház nem kíván nagyobb teret, mint amennyire szüksége van ahhoz, hogy azon keresztül a világnak Jézus Krisztusról és az általa történt isteni kiengesztelődésről tanúságot téve szolgáljon. Az egyház saját terét is csak azáltal tudja megvédeni, hogy nem ezért a térért, hanem a világ üdvösségéért harcol. Máskülönb az egyház „vallási közösséggé” válik, amely a saját ügyéért harcol, és ezzel megszűnik Isten egyháza lenni a világban. Ezért az egyház tagjainak elsődleges feladata, hogy ne csak önmagukért legyenek, s nem csak egy valóságos szervezetet hozzanak létre, vagy kegyes életet éljenek, hanem hogy Jézus Krisztus tanúi legyenek a világ számára

DIETRICH BONHOEFFER

A fodrász és vendége

Egy ember elment levágnatni a haját, és megigazíttatni a szakállát. Ahogy a fodrász dolgozni kezdett, kellemes beszélgetésbe elegyedtek. Sok mindenről szót ejtettek, különféle területeken. Végül szóba került Isten is, mire a fodrász határozottan kijelentette:

- Én nem hiszem, hogy Isten létezik.
- Miért ilyen biztos ebben? - kérdezte a vendég.
- Nos, csak ki kell nézni az utcára, hogy mindenki megértse, miért nem létezhet Isten. Most mondja meg őszintén, ha Isten létezne, hogy lehetne annyi beteg ember a világon? Hogy is hagyhatnának el szülők gyerekeket? Ha Isten létezne, se szenvedés, se fájdalom nem lenne. El

nem tudok képzelni egy szeretettel teli Istent, aki lehetővé teszi mindezt körülöttünk.

A vendég gondolkodott egy kis ideig, aztán úgy döntött, hogy nem válaszol a fodrász feltevéseire, mert nem akart vitába keveredni. Miután a fodrász befejezte a dolgát, a vendég fizetett, majd

elbúcsúzott tőle és kilépett az utcára. A következő pillanatban szemébe ötlött egy ember, akinek hosszú, gondozatlan haja és loboncos szakállja volt. Piszkosnak és kulturálatlannak tűnt.

A vendég visszafordult, és megint belépett a fodrászüzletbe, ahol megszólította a fodrászát:

- Tudja mit mondom? Nem léteznek fodrászok a világon!

- Hogy mondhat ilyet uram? - kérdezte meglepetten a fodrász. - Hiszen itt vagyok én, én fodrász vagyok, nem? Épp most fejeztem be az ön hajának és szakállának a rendbetételét.

- Nem, nem! - erősködött a vendég. Fodrászok márpedig nem léteznek, hiszen ha léteznének, akkor nem lennének olyan hosszú, gondozatlan hajú és szakállú emberek az utcán, mint az az ember ott, látja?

- Ah, de hát attól még léteznek fodrászok! - válaszolt a mester. - Tehetek én arról, hogy az az ember nem jön be hozzám?

- Hát ez az! - bólintott rá a vendég. - Éppen erről van szó! Isten is létezik! Tehet Ö arról, hogy az emberek nem fordulnak Hozzá, hogy nem keresik meg Öt? Ezért van olyan sok fájdalom és szenvedés a világon.

Úgy mint a fodrász, mi is sokszor megtagadjuk, vitatjuk Isten létezését. Öt okoljuk problémáinkért, szenvedéseinkért, sikertelenségeinkért. Amikor, halljuk az evangéliumot, kapunk egy meghívást Isten házába, csak legyintünk: „Hol van erre időm?”

Még van időd, életed során bármikor megkeresheted Istent. Akkor részesülhetsz kegyelmében, megváltásában. Az örök élet részesévé válhatsz. De halál után ez a lehetőség már nem érhető el: Isten nélkül a végcél a Pokol. Rajtad múlik melyiket választod.

INTERNET - HAVANNA CSOPORT

*A Lélek ereje járja át életedet!
A Lélek ajándékai érleljenek hálás emberré!
A Lélek tisztasága teremtsen rendet szavaidban, tetteidben!
A Lélek öröme tegyen felszabadulttá és nyitottá!
A Lélek békéje töltsön el, amikor félelmek kínoznak!
A Lélek vigasztalása segítsen neked újat kezdeni!
A Lélek jelenléte növelje hitedet bizonyossággá!
Isten napja köszöntön rád ma is!*

Bartimeus Misszió felekezeti tábor

Balatonföldváron látássérült emberek részére június 25-től július 1-ig tábort szervezett a Bartimeus Missziós Egyesület. Ebbe a táborba hívtak látó segítőköt is. A látássérülteket 26-án fogadták. Amerikából is jöttek újra testvérek.

A Bartimeus Misszió vezetőjének hitvallása:

„Minket Isten arra hívott el, hogy a látássérültek felé hirdessük Jézus Krisztus evangéliumát. A látássérülteknek, a fogyatékkal élőknek a gyülekezetben ott van a helyünk. E misszió nagyon sok embert ért el Magyarországon, de Erdélyben is szolgál a látássérültek felé. Amióta elkezdődött a háború, a misszió nagyon sokszor volt kint Kárpátalján, és vitt ki adományt; például Ukrajnába hangos Bibliát MP3 készüléken. Nagyon sok helyen járunk az országban, különböző gyülekezetek meghívására is.”

Mi segítők hasznos instrukciókat kaptunk arról, hogy hogyan segítsünk a vakoknak, és gyengén látóknak, illetve hogyan ne segítsünk, hogy ők is érezhessék az önállóságuk szabadságát.

Az egész tábor a lényege az, hogy bemutassuk, hogy **Jézus Krisztus a világ világossága.**

Minden nap volt dicsőítés, a segítőknek reggeli megbeszélés, délelőtti, illetve esti igehirdetés, csoportfoglalkozások. Nyolc csoportra oszlottunk, két-két vezetővel. A csoportokban az igehirdetésre fókuszáló kérdések alapján megbeszéltük, hogy ezek hogyan vonatkoznak az életünkre.

Amikor esett az eső, akkor társasjátékokat játszottunk, illetve beszélgettünk. Ez által Isten még közelebb vitt minket egymáshoz.

Meghallgathattuk testvérek bizonyágtételeit, hogy Isten hogyan cselekedett az életükben. Minden este Miklós Noémi humoros esti mesét mondott, a nap eseményeit beleszöve, és egy kicsit megcsavarva. Noémitől „Margit néni paródiát” is hallgathattunk.

A táborunkat meglátogatta egy budapesti református lelkész nő és munkatársai, illetve a Katolikus vak Misszió vezetője.

Szerdán délután Dottoval (városnéző kisvonat) utaztunk Balatonboglárra, ahol vitorláztunk. A hazafelé gumikerekű kisvonattal tértünk vissza a táborba.

Csütörtökön vendégünk volt a Baptista egyház missziós igazgatója. Igemagyarázat keretében megtérésre hívták fel azokat, akik még nem mondtak igent Jézusnak. Legalább öten befogadták Jézust a szívükbe megváltójuknak.

Több művészi előadást hallhattunk nem látó testvérektől: Mozart D mol fantáziáját, egy testvér magyar palóc dudán játszott Kukucska Ernő Nógrád megyei dudástól két dalt.

Pénteken ebéd után 14 órakor a csapatunk strandolni ment. Kellemes napsütésben a társaság nagy része megmártózott a Balatonban.

Vacsora után Ki Mit Tud-dal lepték meg a tábor résztvevőit. A gyermekek mutogatós éneket tanítottak nekünk, majd fuvolaszót hallhattunk. Ezek után meghallgathattuk egy nehéz életű testvérhölgy bizonyágtételét, akit lopásokból, és egyéb bűnökből szabadított meg az Úr Jézus. Négy nem látó férfi testvér paródiát adott elő, és gyönyörű zongoraszót hallhattunk. Majd öt nőtestvér megmozgatta, megtornáztatta egész társaságunkat, a Santa Maria énekével. Ezt követően három tinédzser zenére ügyesen modern táncot mutatott be. A Ki Mit Tud záró része szombat délelőttre maradt, amikor is két nem látó testvérhölgy gyönyörű énekét hallgathattuk meg.

Ezzel zárult a táborunk. Többen a nem látó testvéreket kikísértük a vasútállomásra, és felségítettük őket a vonatra.

FRANCICSNÉ ÉVI

Segíts, mert elveszek, Uram!

Lábam sötétbe' jár,
előlem elsuhan
a napsugár.
Szívemben száz tövis sajog,
kitépni nem lehet.

Boldogtalan vagyok
Tenélküled.
Ne hagyj magamra, Istenem!
Magamban elveszek.
Csak egy szót szólj nekem,
s újjáleszek!

FÜLE LAJOS

Keskeny úton botladozva

Messze lakunk a templomtól. Valamikor az elsők voltunk, akik az újonnan parcellázott területen telket vettünk - olcsón. Négy orgonasíp gyerekünk nevelése mellett örültünk, hogy ha messze bár, de jó levegőn lehetünk. Nem is éreztük a távolságot: kerékpárral közlekedtünk. Hogy templomba is úgy jártunk, szokatlan volt az embereknek, de mi élveztük. A gyerekek előbb elől-hátul ültek a biciklin. Aztán fokozatosan kaptak ők is sajátot, és akkor már egész konvojt alkotva karikáztunk egymás nyomában a templom felé.

Lefelé jövet nagyon óvatosan kellett hajtanunk, mert az „utcánk” teljesen elhanyagolt, gidres-gödrös terep volt. Hát még ha jött az eső! Gyerekfejnyi köveket görgetett, másutt mély árkokat vájt. Úgy egyensúlyoztunk a csapásokon, mint a kötélbiciklisták a cirkuszban. De ezen keresztül meg tudtam értetni a gyermekeimmel, hogy mi a „keskeny út”, amiről Jézus beszél, s amin nehéz járni, de az életre visz. - Örömmel mentünk mindig templomba, olyan jó volt látni már messziről a tornyot!

A testvérek mindig megmosolyogtam bennünket, ahogy lihegve, izadtam befutottunk. „Szép család” - mondták. Mások meg: „Bár az én gyermekeim is így jönnének, családotul!” Ezek dicséretként és biztatásként hatottak ránk.

Hazafelé elég hamar le kellett szállnunk a kerékpárról, mert egy jókora szakaszon nem bírtuk felfelé hajtani, legalábbis a kisebb gyermekeink. Toltuk, toltuk fölfelé, segítettünk egymásnak, hogy a hepehupákon valahogy hazáig kászálódjunk. És nagyon élveztük! Közben sokszor énekeltek, vagy a feleségemmel meg is beszéltek a prédikációt. Egyáltalán nem zavart minket, hogy a hivatal éveken át csak hitegetett az utcánk leburkolásával! Egyenesen sajnáltuk volna, ha nem kell bajlódni a biciklikkel, csak simán hazagurulunk.

A legjobban az esett, hogy az emberek megjegyzése („boldog család!”) valóság volt a számunkra. Engem a szüleim úgy neveltek, hogy nem csak kenyeret kell adnom a családomnak, hanem lelki táplálékot is. Csak így leszek jó apjuk gyermekeimnek. Ennek az áldásait pedig nagyon korán kezdtük érezni, mert az Ige növekedett a gyermekeink szívében.

Az immár megszorodott és tehetős szomszédok kijárták, hogy rendbe szedjék az utcánkat. Jöttek a hatalmas gépek, faragták, töltötték az utat. Szép, széles út lett, sima, akár Rolls Royce-on is suhanhatnánk rajta!

Csakhogyan ezalatt a pár év alatt a mi családjunkban is megváltozott minden! Bár ne változott volna! Előbb a legnagyobb lányom kezdett el tanulni: „most nem megyek templomba, majd jövő héten!” De akkor meg az egyik öccse ment focizni, és megint csak három gyerek jött velünk. Legközelebb a kisebb fiú a barátjához ment. Megint csak három gyerekkel indultunk. Nagyon fájt, hogy szinte „állandóra” beálltunk öt főre, és mellettünk mindig maradt egy üres hely.

Aztán a legnagyobb lány „segíték a húgomnak tanulni” jelszóval már másodmagával maradt otthon, s akkor csak négyen mentünk. Majd a legkisebb fiú elment a meccsre szurkolni a bátyjának. A két üres hely láttán belém hasított: gyermekeink ötven százaléka jön csak velünk istentiszteletre.

Így apadt, apadt a létszámunk, és mi egyre szomorúbban tekintünk a párommal a prima jó úton, immár kettesben. Egyszer ki is mondtuk: „Jobb volt tolni az rossz úton, mert akkor még mind a négy gyerek itt volt!”

Elfogytak a gyerekeim a templomból. Nem tértek láthatóan rossz útra, de elhagyták a jót, a keskenyét. Kezdetben még szemlesütve mondták: „Jaj, most nem megyünk!” Később megedződtek. Kikérték maguknak, hogy ugyan már, hagyjuk őket békén! „Mire mentetek a hitetekkel? Bezzeg...” - és sorolták, hogy ki és mire ment - hit nélkül. „Lejárt már ez a lemez! - vagyis a hit. „Vallási fanatizmus, amiben ti éltek!” - nevetnek rajtunk.

Szó nélkül toljuk ki feleségemmel kerékpárjainkat a fészerből minden vasárnap reggel. Szó nélkül ülünk rá és gurulunk le a templomig. Végig szoktunk imádkozni a szép, sima, széles, aszfaltos utat a gyerekeinkért. Azokért, akik ilyen szép, sima útra tértek. Bár mennének a régi, görgyös, vízmosásos úthoz hasonló keskeny úton. Akkor nem sírnánk miattuk, hogy mi lesz így a lelkükkel.

Hiszem, hogy egyszer ők is visszatérnek a keskeny útra. De addig is, ha csak ketten maradunk rajta a feleségemmel, sőt, ha én egyedül maradnék is rajta, akkor is hiszem és tudom, vallom, hogy egyedül ez az út visz az életre! És én ezen akarok végigmenni!

Jézus mondta: *„Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet. Senki sem mehet az Atyához, egyedül én általam!”* János 14:6

Úr Jézus, Te magadat nevezted az Útnak. Köszönöm, hogy nem kell sehol másutt keresgélnem, egyedül Téged kell elfogadnom ahhoz, hogy az örök életre jussak.

Szeretném, ha velem jönnének mindazok, akik fontosak nekem. Szeretném, ha minden ember megtalálna Téged, az egyedül igaz Istent. Adj erőt ahhoz, hogy hívni tudjam őket. De adj erőt ahhoz is, hogy ha kell: egyedül is megmaradjak a Te utadon! Ámen.

RISKÓNÉ FAZEKAS MÁRTA
TÜKÖR ÁLTAL - SZÍNREŐL SZÍNRE

Istent kereső ember imádsága

Istenem, tudom,
hogy te itt vagy velem,
bár a szemimmel
nem láthatlak téged.

Te megszólalsz
a Biblia szavain keresztül,
és olyan jó volna,
ha érthetném a szavaidat.

Szavaid üzenetéből
sugárzik a gondoskodás,
és én annyira szeretném átérezni,
hogy szeretsz engem.

Istenem, most arra kérlek,
jöjj közel a szívemhez, lelkemhez,
hogy a te szent igédben,
találkozhassam veled!
Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Gondolatok babszedés közben

A kerti munka során gyakran kell olyan rutin feladatokat végezni, amelyek alatt az ember gondolatai más témák körül foroghatnak. Van olyan is, amikor a fáradtságos és néha unalmas fizikai munka indít el olyan gondolatsort, amely talán mást is érdekelhet.

Legutóbb ilyen helyzet adódott a zöldbab szedés közben. Egyik reggel azt láttam, hogy az éjszakai szél nagyon sok babbokrot elfektetett. Félő volt, hogy a még fejlődő termés a földön elrothad, vagy a növény maga is el fog pusztulni. Minden eldőlt tőkéhez leszúrtam egy botot, hogy fel tudjon egyenesedni a növény. Ez az egyszerű módszer hatékonynak bizonyult, mert a bot segít tartani a növényt, amely így gyönyörűen be tudja érlelni a finom termését. Arra kellett gondolnom, hogy ez az egyszerű földbe szúrt bot nem segít a növénynek a táplálék felszívásában, az asszimilációban, vagy a termés növekedésében, nem avatkozik bele a növény életébe, csak abban segít, hogy a növény egyenesen álljon.

Talán sokszor nekünk is babkaró funkciónk lehet a másik ember életében. Egy kritikus helyzetben nem kell nagy képesség, nagy teológiai, vagy lélektani ismeret, hanem elég, ha csendben, együttérzéssel és imádsággal állunk embertársunk mellé. Tudjon egyenesen állni, és elfogadni az Úr segítségét és szeretetét.

A másik dolog, amire a zöldbab megtanított az volt, hogy a mag elvetését és a növény gondozását nem lehet magasról, merev derékkal, természetes testtartásban végezni. Mélyen meg kell hajolni, „szemmagasságba” kell kerülni a növényvel. Ebben a meghajlott pozícióban tudjuk észrevenni a lombok között elrejtett babbüvelyeket.

A növény növekedéséhez alapvetően nem sokban tudunk hozzájárulni, azt a Teremtő által beleültetett genetikai információk szabják meg. Azonban a föld előkészítésével, vetéssel, az ágyás tisztán tartásával, és ha kell, az öntözéssel nekünk is hozzá kell járulnunk a cél eléréséhez, hogy az ezzel járó fáradtság, esetleg derékfájások vállalása után juthassunk hozzá ahhoz az örömhöz, amit a termés elfogyasztása, vagy elajándékozása jelent.

Az emberi élet más területén is hasonló a helyzet. A növekedést az Úr adja, de szükség van a mi alázatos együttműködésünkre is.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Az Úr keze

„... győzelmes jobbommal támogatlak. ...” *Ézsaiás 41,10-13*

Egy kislány először gyakorolta a lépcsőn járást. Nagyon aranyos volt, de még annál is bátrabb, ugyanis senki sem segítette. A gyermek nem tűnt kétévesnél idősebbnek, és a lépcsők kihívást jelentettek számára, amelyet tökéletesen teljesített. Mosolyogtam magamban, amint fontolgattam ennek a bátor kislánynak az önállóságát. A gyermek nem félt, mert tudta, hogy gondoskodó szülei éber szemmel figyelik, és szerető kezük szükség esetén segít. Sok aggódó és félelemmel telt gyermek megnyugszik a szülők erejének ismeretében.

Ez találóan ábrázolja az Úr jóakarátát, aki gyermekeinek segít, amikor életük során bizonytalanságba kerülnek. Tudhatjuk: Isten fogja a kezem, biztonságban vagyok!

A fenti bibliai idézet két „iránymutató” hivatkozást tartalmaz. Isten először is figyelmeztette Izráel ősi népét, hogy ne essen kétségbe: „*Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened!*” A második „iránymutató” hivatkozásban ismét elmondja, hogy Ő az, aki biztonságot nyújt: „*Mert én, az Úr, a te Istened, erősen fogom jobb kezedet...*”

Nekünk sem kell kétségbe esnünk, mert az Úr támogatásának ígéretei nekünk is szólnak, amelyeket szükséges újra és újra meghallanunk. Az élethelyzetek és embertársaink megváltozhatnak, de az Úr nem változik!

ARTHUR JACKSON

Nagy a mi Urunk, és igen erős, bölcsessége határtalan.

Zsoltár 147:5

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Imádkozzunk a még hátralévő egyházi táborokért!

*Augusztus 20-án
a Döbröközi Dunántúli Metodisták V. Találkozásjának helyszíne
ez a faluház lesz
Szeretettel várunk mindenkit!*

*Sok szép élményt, pihenést, feltöltődést kívánunk
a még hátralévő nyárban!*